

ДѢЛО

Выходитъ по Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Лѣтеръ додатокъ «Библиотека найнамъ повѣстей» выходитъ по 2 печатъ аркушѣ кождо 15-го и послѣдняго дня каждаго мѣсяца.
 Редакція «Администрація» подѣ Ч. 44 ул. Галицка.
 Рукописи звертаются лишь на попереднє застереженнє оглошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одногъ отрокчи печатноч, въ рубр. «Надслане» по 20 кр. а. в.
 Рекламаци неопечатаній вѣдлий отъ порта.
 Предплату и инсераты принимаютъ: J Львовъ Администрація «Дѣла». J Вѣднѣ Haassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція «Кіевской Старины» въ Кіевѣ, почтовой уряды и «Газетное Бюро» В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Рада 9.

Предплату на «Дѣло» для Австрій: для Россіи:
 въ цѣльмъ рѣкъ . . . 12 ар. на цѣльмъ рѣкъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. «Библиотеки»: съ дод. «Библиотеки»: . . .
 на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 ар. на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: . . .
 на цѣльмъ рѣкъ . ар. 5— на цѣльмъ рѣкъ . 5 рубл.
 на пѣвъ року . ар. 2:50 на пѣвъ року . . 2:50 р.
 Для Закарпатъ, окрѣмъ Россіи:
 на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 ар.
 на пѣвъ року . . . 7:50 ар.
 на чверть року . . . 3:75 ар.
 съ дод. «Библиотеки»: на самѣ додатокъ: . . .
 на цѣльмъ рѣкъ . 19 ар. на цѣльмъ рѣкъ . 6 ар.
 Поодиноке число коштує 12 ар. а. в.

Исторія санаціи «Общ. роль-кредитного Заведенія» въ роцѣ 1885.

Отъ довшого часу голосать «Слова» и «Н. Пролома» тую въ всѣдуха вѣату вѣдомѣсть, будто «народовцѣ» подпольною роботою стараются «Народный Дѣмъ» отдати въ руки магистрату львовского. О. Качала отперъ тую инсинуацію въ одѣмъ въ послѣднихъ чисель «Дѣла» и завивъ при томъ, що якъ-разъ не «народовцѣ» а противно, поодинокі люди въ «парафіи» вгаданныхъ часописей провектували въ своѣмъ часѣ за позичку въ Банку краєвого въ користь «Общ. роль-кред. Заведенія» дати не только «Народный Дѣмъ» але и Ставропигію въ заставъ краєвому Банкови. Мимо того фактичного спростованя не перестаютъ однакѣ дальшій инсинуаціи изъ стороны «Слова» и «Н. Пролома» противъ «народовцѣвъ». Часописемъ тымъ видимо вѣдѣся, що голословне повторюванє такихъ инсинуацій остаточно пересвѣдчить публику, що правда по ихъ сторонѣ. На провинціи даются навѣтъ дѣйствию чути голосы, будъ-то изъ стороны «народовцѣвъ» ставлялися якісь кроки на томъ полѣ. До людей, котрѣ намѣряють «Нар. Дѣмъ» передати въ руки магистрату львовского, зачислє пр виндіи и мене. Я мовчавъ до сихъ поголосоки, бо, не чучки себе въ винѣ, не потребувавъ оправдуватисъ. Але коли парафіанє въ «Слова» и «Н. Пролома» не перестаютъ въ своѣй нечестной работѣ и закидають о. Качала вѣрне представлєнє вєсп справы, а «Н. Пролома» въ ч. 311 въ 15 (27) лютого инкриминує мене, будъ-то и въ своѣмъ часѣ домагався скорой ликвидаціи «Общ. роль-кред. Заведенія», то, беручи членѣвъ санаціиного комитета на свѣдѣковъ, мушу ширшій публицѣ розкавати исторію дѣлани санаціиного комитета, а тымъ самымъ и пояснити справу «Нар. Дому», котру на той часъ звязно дуже тѣсно съ санацією «Заведенія».

До санаціиного комитета запросивъ мене Впрєп. крыл. Григ. Шашкевичъ окремымъ письмомъ. Яко членъ «Заведенія» явився я въ малой сали «Нар. Дому», де въ усть директора «Заведенія», д-ра Добрянского, и доивѣдався, що на другій день Русины обохъ сторонницѣвъ мають удатися до п. маршалка краєвого и директорѣвъ краєв. Банку съ просьбою о позичку въ сумѣ 200 000 ар. Тогдѣ доперва донавася я фактично, що въ «Заведенію» не

стає готовыхъ грошей на выплату вѣрителѣвъ вложившихъ свои опцѣности до щадницѣ «Заведенія». Дѣвалось то въ часѣ вѣзданя Союму и послы нашѣ вѣяли такожъ участь въ нарадахъ. На пытаннє, чому и насѣ «народовцѣвъ» покликано до спѣльной депутаціи до п. маршалка, одержавъ я отповѣдь, що спѣльная депутація буде мати бѣльше значєннє, бо тымъ завивмо передъ краєвымъ Банкомъ, що вѣзмъ намъ добро «Заведенія» лежить на сердци. Я вгодився на предложєннє. На той першій нарадѣ скавали намъ д-ръ Добрянскій и д-ръ Павенцкій, що вѣсь всяка певидѣсть, що Банк краєвий дасть позичку на ипотечнѣй вѣрительности «Заведенія», бо д-ръ Згурекій, директоръ краєвого Банку, давъ вже приречєннє въ томъ вглядѣ.

Другого дня явились мы вѣсь въ числѣ до 20 себѣ въ сали Выдѣлу краєвого. Окрѣмъ членѣвъ управл. совѣта и директорѣвъ «Заведенія», послѣвъ соймовыхъ, бувъ присутный Впр. митрополитъ, д-ръ Шараневичъ, судія Герасимовичъ, п. М. Дыметъ, я, и ще другі люди. Въ сали кр. Выдѣлу встали мы п. маршалка и трехъ директорѣвъ кр. Банку: д-ра Згурекого, Вртновского и Смолюку. Предложєннє въ нашой стороны выголосивъ д-ръ Добрянскій и зажадавъ позачки 200.000 ар. на ипотечнѣй селяньскій довги. «Заведенію» мало своей претенсіи селяньскій отгустити Банкови кр., т. в. конвертувати ихъ, а Банку кр. мавъ за то дати 200.000 ар. Мотивуючи предложєннє, сказавъ д-ръ Добрянскій, що «Заведенію» не посѣдає на разѣ потрібной готѣвки на сплату своихъ довговъ. При томъ завивъ д-ръ Добрянскій, що «Заведенію» має дефицитъ на 100.000 ар. Д-ръ Згурекій поправивъ се число на 200.000 ар., бо треба знати, що вже передъ тымъ, вакимъ мы явились въ Выдѣлѣ кр., велись межѣ «Заведеніемъ» и Банкомъ кр. приватній переговоры о позичку и «Заведенію» предложило Банкови кр. свѣй билансъ.

Эъ дискусіи вышло однакѣ, що вгадана конверсія потревала-бы що найменше два роки, а передъ конверсією кр. Банк не мѣгъ-бы «Заведенію» удѣлѣти жадной позачки. При томъ завивъ п. маршалокъ, що передъ рєвалючєтьемъ вєси акціи санаціиной належало-бы передъ вѣзмъ констатувати, чи дѣйствию «Заведенію» находится лише въ хвилевѣмъ клопотѣ грошевѣмъ, чи може станъ его вже на стѣлько небтрадный, що и позичка на 200.000 ар. не змогла-бы его уратувати. На такой слу-

чай трудно було бы кр. Банкови прійти въ помѣчь «Заведенію». По томъ сказанію опустили насѣ п. маршалокъ равомъ съ директорами Банку кр., а мы, лишившись самѣ, порѣшили vybrati въ посередѣ себе контрольную комисію въ 5 людей, котра розвивалась-бы докладѣйше въ активныхъ и пасивныхъ «Заведенія» и вдала намъ о вѣзмъ справу.

По кількохъ дняхъ зѣбралися Русины на ново, а контрольная комисія завивала, що дефицитъ «Заведенія» выносить надѣ 500.000 ар. На такє dictum асєрвш завивъ д-ръ Добрянскій, що Банк краєвий дасть-бы позичку, але «Нар. Дѣмъ» и «Ставропигія» муєли-бы за неѣ ручити своимъ майномъ. Сєму предложєннє супротивився я першій, представивши, що се грозитъ нашимъ институтамъ загладою, отже лѣпше думати о санаціи на свою руку. Що такъ дѣйствию було, о сѣмъ знавъ я отъ посторонныхъ людей въ самого-жъ кр. Банку, де д-ръ Згурекій завивъ, що кр. Банк анѣ думаетъ удѣлѣти позички безъ гарантіи «Нар. Дому» и «Ставропигіи». Накопи-бы на той часъ санаціиный комитетъ бувъ вгодився на предложєннє д-ра Добрянского, то легко могло статися, що кр. Банк по першій незаплатенѣй ратѣ бувъ бы на «Нар. Дѣмъ» и «Ставропигію» наложивъ секвестръ яко на ручительствѣ, а якъ були-бы того наслѣдки, легко догадаться. Такъ само дивились на справу и другі деякі членѣвы комитета санаціиного и членѣвы «Ставропигіи», котрѣ завивали, що «Ставропигія» волигъ стратити свѣй «Заведенію» порученый грѣшь (въ сумѣ около 10.000 ар.), якъ важитися на новє рязико.

Мимо того дирекція «Заведенія» стояла при своѣмъ провѣтѣ, т. в. що-бъ «Нар. Дѣмъ» докончє поручився за позичку въ кр. Банку. Въ той цѣли скликано навѣтъ небавомъ опѣсля Загалній Зборѣ членѣвъ «Нар. Дому» и выступлено съ вгаданнымъ провѣтомъ. И знову я бувъ однимъ въ тыхъ, що, не маючи вєтущу на Заг. Зборѣ, приватно бѣдай поясняя членамъ «Нар. Дому» всесторонно цѣлє дѣло и просивъ ихъ, не допустити до вєставу сєѣ институтѣ въ кр. Банку. Такъ и сталося на щасть Руси.

Межи тымъ комитетъ санаціиный провѣдивъ дальше свои нарады надѣ санацією «Заведенія». Подано новый провѣтъ — ликвидувати. До ликвидаціи були однакѣ потрібній двѣ рѣчи: 1) точнє пѣзнаннє финансового по-

ложена «Заведенія» и 2) грѣшь, чтобы наглядѣчь вѣрительствѣ сплатити и до правильной ликвидаціи мати подѣ рукою потрібной сумы. Наряды велись въ палатѣ митрополитѣй подѣ проводомъ Впр. Сильвестра. Тутъ завропитовано передъ вѣзмъ, чтобы до выслѣдженя фактичного стану финансового «Заведенія» упрости бухгалтера кр. Банку, п. Лоншана, а оттакъ ажъ приступати до ликвидаціи, на котру грѣшь мавъ-бы дати вдовичо-сирѣтскій фондъ. Сей фондъ бувъ тогды въ «Заведенію» заагажованный на 150.000 ар. Аргументовано отже, що лучше фондови перенати на себе ликвидацію, якъ на случай конкурєу стратити тыхъ 150.000 ар. Сєму предложєннє спротивилась однакѣ комисія фонду вдовичо-сирѣтского.

Тогды выступлено ще съ провѣтомъ, чтобы скликати Загалній Зборѣ членѣвъ «Заведенія» и взяти отъ нихъ мораторію на 5 лѣтъ. Такъ и сталося. Зборѣ отбулися въ сали «Нар. Дому» и членѣвъ-вѣрительствѣ явилось надѣ 100. Рефератъ здававъ п. Вол. Подлащєцкій въ имени тѣснѣйшого комитета санаціиного. Онѣ представивъ билансъ «Заведенія», вложеный п. Лоншаномъ досыть побѣжно, такъ що зѣбрані членѣвы не могли себѣ въ сєго вырѣбити точного понята о финансовѣмъ станѣ «Заведенія», и жадавъ, чтобы членѣвы дали «Заведенію» безъ условну мораторію на 5 лѣтъ, т. в. черезъ 5 лѣтъ нѣхто въ нихъ не бувъ-бы смѣвъ упомнутисъ о свои грѣшь, а дирекція давнѣйша вєла-бы дѣла «Заведенія» и дальше безъ всякогъ контролѣ. Сєму предложєннє спротивився я и пояснявши станъ финансовый «Заведенія» докладѣйше, вѣнѣсь, чтобы членѣвы удѣлѣли «Заведенію» мораторію условну, т. в., получену съ контролею. Мои вєнесенєе принято и отъ того часу я вже не интересовася справами «Заведенія». Санація прійшла въ откинде, якъ дѣваемосъ теперъ, въ Россіи — зъ фондѣвъ юго-западной вѣльницѣвъ — вѣрмо на слово. Зъ сєго жєрєла одержало «Заведенію» 1,185 000 ар., вѣритель Россійскій закупивъ всѣ активы «Заведенія» и — по моѣй гадцѣ — ликвидувє нынѣ, бо «Заведенію» не пріймає вже нѣякихъ грошей до щадницѣ, а въ мѣру того, якъ стягє свои вѣрительности въ селянѣ и вексѣлѣвъ, сплатити и своихъ вѣрительствѣ, котрѣ дали ему мораторію.

Се вѣрна исторія санаціиного дѣла «Заведенія», въ котромъ и я поневоли бравъ участь. Чи тутъ хто подкопувавъ «Заведенію»,

РУСИНЫ

подѣ вглядѣмъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладъ статіи д-ра Ом. Огоновского.

(Далше.)

III.

Нарѣчія руского языка.

Рускій языкъ дѣлится на нарѣчія, котрѣ межѣ собою рѣзнятєя головно питомыми интонациями того-жъ самого звукового системы.

1) Червоно-руске або властиво руске нарѣчіє. Се нарѣчіє пануючє: а) въ Австро-Угорщинѣ и то въ повшысо (II, 2) наведєныхъ околѣностяхъ; б) въ Россіи: въ захѣдной части губерній Подѣльскоя и Волыньскоя, и въ захѣдной части округа Хотинъ въ Бессарабіи; потому въ великой части губерній Люблиньскоя и въ такъ званѣмъ Повисью. Червоно-руске нарѣчіє обѣймає 3 поднарѣчія: 1) подѣльско-волыньске, 2) галицке або дѣвотрянське и 3) горьке або карпатске поднарѣчіє. До сєго послѣдняго належатъ идѣомы Гуцулѣвъ, Бойковѣвъ, Лемковѣвъ и Угорскихъ Русинѣвъ.

2) Полуднево-руске (властиво полуднево-вѣднѣно-руске) нарѣчіє. Се нарѣчіє обѣймає часть губерній Маньковѣ, Гродно, велику часть Волыни и Подѣля, и просторы въ Бессарабіи; оттакъ майже цѣлу губернію Кіевскую, полудневу часть губерній Черниговскоя, и єсть пануючє въ

цѣлой губерніи Полтавској, Харьковској, Катеринославској, въ области Черноморскихъ и Азовскихъ козаковѣ, якъ и въ области Тавридској, съ выимкою Криму (зрѣвн. II, 1); потому въ великой части губерній Херсоньскоя, Воронежскоя и въ полуднево захѣдной части губерній Курскѣвъ. Въ полуднево-рускомъ нарѣчію розрѣзняемо 3 поднарѣчія: 1) пѣвнѣчно украиньске, 2) середнѣо-украиньске и 3) полуднево-украиньске або степовєе поднарѣчіє. Полудневоруске нарѣчіє мѣжъ рускими дѣлектами для того найважѣйше, бо въ томъ нарѣчію утворєнъ найкрашій историчній иѣони. Того нарѣчія уживали найзнаменѣйши писменники и черезъ то внесли его до языка письменного.

3) Пѣвнѣчно-руске (властиво пѣвнѣчно-захѣдно-руске) нарѣчіє, або нарѣчіє полѣске. Се нарѣчіє займає пѣвнѣчно-захѣдну часть губерній Черниговскоя ажъ по рѣку Десну, пѣвнѣчный кутъ округа Кіевскоя и округъ Радомьшл, Кіевскоя губерніи, вѣднѣну часть Волыни, полудневу часть губерній Гродно и Сєдлецъ. Въ сѣмъ нарѣчію розрѣзняемо 4 поднарѣчія: 1) черниговське поднарѣчіє, котрє становить переходъ такъ до велико-руского, якъ и до бѣло-руского; 2) властиво пѣвнѣчно-руске, котрє бузо пануючє въ колишней области Деревлянѣ; 3) подѣльске поднарѣчіє, и 4) чорно руске, въ колишней области Дреговичѣвъ, котрє має деякі властивости опѣльскѣ съ бѣлорускимъ.

4) Бѣло-руске нарѣчіє. Се нарѣчіє єсть пануючє въ губерніи Вѣтебској, Смоленској, Могилевској, Маньковѣ, Гродненској и Вильненској. Вглядѣмъ подѣлу бѣлоруского на поднарѣчіє не можна ще вѣчого певного сказати, бо они ще не творять тѣсно отграниченыхъ группъ. Понєже мешканя Бѣлорусѣвъ граничатъ не только съ краємъ Русинѣвъ, але и съ краємъ Поляковѣвъ, то бѣло-руске нарѣчіє визначаєся признаками питомыми рускому языкови, а такожъ такими языковыми рѣзницями, взятими зъ польского.

IV.

Важѣйши историчній даты.

Славянскій племена, принадлежій до руского народу, творили передъ покликаньємъ князѣвъ Варяговѣвъ зъ Скандинавіи федерацію съ ладомъ демократичнымъ. Дятого то вже за панованя першихъ князѣвъ Рюриковѣго роду утворилася справдєшна боротьба народу противъ центральной власти, щобъ хоронати стародавий автономичній установы супротивъ деспотичного вѣдрѣтєва. Особливо народий зборѣ — вѣча — званѣ — оставля довгий часъ твердымъ забороломъ колишнихъ народныхъ правъ, котрѣ навѣтъ супротивъ князѣвъ были важными. Першій князѣ-Варяги майже зовѣмъ не дбали про интересы народу, звертаючи свои вѣгляды и увагу на вопнѣвъ, зѣбранныхъ понайбѣльше въ норманьскихъ авантюриковѣвъ, и вытворючи изъ значѣйшихъ въ по-мѣжѣ

нихъ мало-помалу пануючу аристократію. Съ народомъ стѣнявєся князъ звычайно только тогдѣ, коли съ своимъ дворянствомъ приходивъ збирати данину; впрѣчѣмъ завойованій племена представляли неразъ контингентъ добровольцѣвъ, котрѣ подѣ проводомъ князѣвъ, охочихъ до добычѣ, муєли отбувати далєкѣй походы. При помочи членєныхъ своихъ полковѣвъ могли Олегъ и Игорь предпринимати походы навѣтъ на Царгородъ, пѣоля котрыхъ рускѣй князѣвъ заключали корисний торговій договоры съ византийскими царями. Коли першій князѣ-Варяги уганялися только за добычами, а справами народу мало журнили, Володимиръ Великій (980—1015) зъумѣвъ свои планы панованя ополучити съ добрыми замыслами про добро народнє. А щобъ своєю державу приблизити до византийскоя культуры, принавѣвъ християнство въ грецкомъ Херсонѣ (988) та повернувши до Кієва давъ приказъ, щобъ воѣ его подданѣй хрєстиялися. Вправдѣ на Русѣ були християне вже въ другѣй половинѣ IX. столѣтѣ, коли ученики славянскихъ апостоловѣвъ Кирила и Мєтодія мали проповѣдувати християнство въ областяхъ теперѣшней Галичини и Волыни, однакѣмъ загальнє навєрненнє Русинѣвъ наступило ажъ за Володамирѣ, по чѣмъ были положєнъ першій основны до народноя просвѣты. А коли єрархія складалася понайбѣльше зъ Грековѣвъ, котрѣ для правдєво народныхъ справъ не мали нѣякого змыслу, то християнство не могло всюды мати ублаго-

чи тут „народовць“ хотѣли „Нар. Дѣмъ“ и „Ставропигію“ дати въ заставу краевому Банку — на се пытають зволать нашъ читателѣ самѣ объективно отвѣсти. Наведенныхъ мною фактовъ нѣхто не посмѣ заперечати. Я такіи рѣчи нотую собі въ своихъ запискахъ, а додаю ще и то, що анѣ редакторъ „Слова“, анѣ редакторъ „Н. Пролома“ не брали участи въ санаціи, хотѣи теперъ дуже богато о томъ пишуть...

Анатоль Вахнянинъ.

Лицитація селянськихъ грунтовъ

по причинѣ несплаченія довгѣвъ до б. рустикального банку, звернули увагу навѣтъ краєвого Выдѣлу, и той по сѣй причинѣ бувъ змушений звернутися до Радѣ повѣтовыхъ и Консвоторіи обохъ обрядѣвъ.

Выдѣлъ краєвий завзываетъ всѣ автономичнай власти а черезъ Консвоторію и овещениковѣвъ, а бы они не допускали вывласнюванія селянъ, а бодай о скѣлко можности не допускали переходу селянскихъ загородѣвъ въ руки спекулянтѣвъ. Онѣ радить, щобы въ послѣднѣмъ случаю громады або и Радѣ повѣтовѣй закупували на свою власнѣсть лицитованіи грунты, и заявить, що на таку цѣль Банкъ краєвий буде удѣляти кредитъ. Выдѣлъ краєвий завзываетъ Радѣ повѣтовѣй, щобы о кождой такой чи то добровѣльной чи примусовой продажи завчасу повѣдомляли овещениковѣвъ мѣщевыхъ, а тіи вже чей роздумаютъ оредетѣвъ ратунку. Мы бачимо, що вже и власти автономичнай починають провиджувати, яка то властива була бы „organiczna праца“, а зъ оего мы дуже радуемося. Але бодай чи вже не пізно! Не скажемо „оскпра вже при корени“, але мусимо вынѣ оказати: „клинь вже за глубоко вбитый, щобы нашего селянства не розколовъ“. Огъ дѣвѣмъ якъ остать у васъ дѣло съ лицитаціями:

Въ остатныхъ 11 лѣтахъ лицитовано въ Галичинѣ:

Въ 1873 році	507 господарствъ за	621.535 зр.
1874 "	905 "	1.109.931 "
1875 "	1.233 "	1.297.419 "
1876 "	1.322 "	1.463.708 "
1877 "	2.060 "	1.800.760 "
1878 "	2.352 "	2.732.325 "
1879 "	3.055 "	3.212.723 "
1880 "	2.923 "	3.019.743 "
1881 "	2.871 "	2.898.029 "
1882 "	2.409 "	2.343.767 "
1883 "	2.297 "	2.297.493 "

Разомъ 21.934 господарствъ за 22.797.433 зр. Отъ 1879 року число лицитацій шо року зменшалося, але коли банкъ рустикальный зачне лицитувати, а не буде великою помочи, то хто знае, чи зменшене буде йти далше, бодай въ такой самѣй пропорціи...

Процесъ Михалка и товариштѣвъ.

(Дальше.)

Слѣдувало переслуханье четвертого свѣдка, о. Евгенія Дудкевича, пароха и властителя Рудна подѣ Львовомъ. На дотычній запытаня предсѣдателя отвѣдае безъ присяги.

Свѣдокъ: Мои отношенія до Заведенія суть такі, що я отъ р. 1879 нал-жу до управл. совѣта Заведенія и остаю ажъ дои. Я приходивъ до Заведенія лише тогды, якъ скликували управл. совѣтъ на засѣданье, а то бывало разъ на 2 або 3 мѣсяці.

родняючого впливу на умъ Русинѣвъ. Поганьскій релігійный поглядъ задержался сотками лѣтъ въ масѣ народу и опиняли духовну культуру краю.

Найбольше нашкочали народному гаразду междуобщинѣ князѣвъ. Коли Володимиръ передъ смертію роздѣлявъ державу межъ своихъ 12 синѣвъ, подавъ черезъ то причину до безконечной незгоды межъ князьями и до ослабленія краю. Хотѣи кождохочинный Великій князь Киевскій пібѣла послѣдній волѣ Володимира повиненъ бувъ бути верховникомъ надъ прочими молодшими князьями, то все-жъ то правило нѣкакъ не повелоса: другіи недоволеніи своими часто воювали Великихъ князѣвъ и перавъ скидали ихъ съ престола, причѣмъ удѣльній князѣ вели межъ собою страшній, рублюющей войнѣ. Нарѣдъ мусѣвъ приглядатися, якъ край его свободныхъ предковъ въ наслѣдокъ самовѣльній князѣвъ бувъ пустошениый и закрѣпощениый. Виравдѣ вѣча по большихъ городахъ удерживали свои суверенній права и выступали то тутъ, то тамъ противъ княжон самовѣль, однакожъ повага тыхъ автономичныхъ громадъ упадала шо-разъ больше, такъ шо въ XIII. столѣтїи народъ не мѣгъ вже противъ князя переперти свои волѣ.

(Дальше буде.)

Предо. Шо вамъ, отче, вѣдомо о касовѣмъ недоборѣ въ 1880 р.?

Свѣд. Въ 1881 р. розбѣдшалося була поголоска, шо въ Заведенію дѣеся лихо. Совѣтъ выбравъ шконтруую комисію, до котрой убѣдшли: о. Готеровскій, о. Делькевичъ и я. Мы, люде на фаховѣй, виявили до шконтра касы; шконтрували, якъ могла, и больше-менше знаишли порядокъ. Тымчасомъ до совѣта прійшло донесенье, якъ можна було догадуватися, отъ которогося въ урядъ нѣкѣвъ Заведенія, щобы комисія пошукала въ портфелю векселѣвъ. Мы, люде нефаховѣй, шукали и тамъ, и дѣйстно, вияли мы на вексель записаний на имя якогось Левичко на кноту звышъ 4.000 зр. Вексель, якъ признавъ самъ Михалко, бувъ офингований. Коли мы его почали пытати, якъ и шо, онъ намъ оказавъ, шо то зъ якогось мансо, щобы вырѣвнати салдо. Пізнійше то мало покрывилося.

Предо. Чи була о томъ мова на совѣтѣ?

Свѣд. Була. Михалко оказавъ, шо за манко отвѣдае въ першій линіи касіеръ. Але шо касіера Яминьского о дефравдацію посудати не можна, то треба було такъ зрѣбити, якъ зрѣбиль.

Предо. На шо-жъ финговано имя якогось Левичко, а не вписано манко отъ разу на имя Яминьского?

Свѣд. Пізнійше обтяжено Яминьского.

Предо. Якъ?

Свѣд. На его кноту.

Предо. Але бо пізнійше зновъ перенесено на кноту якогось недобору.

Свѣд. Дальше я нічого не знаю.

Предо. Таке поступованье практиковалося лише въ Заведенію, по вышнихъ банкахъ то не дѣеся. А шо вамъ, отче, вѣдомо про 64 векселѣ, шо взявъ Михалко зъ Заведенія добры, а черемѣ нявъ на лихъ и не отдавъ всѣхъ грошей до касы?

Свѣд. Менѣ о томъ нічого не звѣстно. Мы мали до Михалка повне довѣрїе.

Предо. А въ якихъ зносинахъ съ Заведеніемъ бувъ Киндлеръ?

Свѣд. Коли я прійшовъ до Заведенія, отдѣлъ товарный уже фунгувавъ, зависимый отъ Заведенія. Киндлеръ бравъ отъ Заведенія грошѣ и купувавъ сукно. Сукно було власностею Киндлера, а делегований урядникъ нашъ отбравъ грошѣ и отдававъ Заведенію. Коли мы побачили, шо товарный отдѣлъ підрывае Заведеніе, мы послухали рады Киндлера и отпродали его товариству, котра завязалося на порадѣ Киндлера, за 250.000 зр. Заведеніе дѣстало 100.000 векселями зъ того Киндлерового интересу, 30.000 готѣвки, 100.000 манко дѣстати ратами, подѣ улономѣтъ, шо 20.000 лишатоса на удѣлъ Заведенія; той удѣлъ я репрезентувавъ. Кромѣ мене були ще въ Handelsgesellschaft-ѣ Михалко и Держко. Хто за Михалка зложивъ въ удѣлахъ 1.000 зр., не знаю; Держко зложивъ самъ (удѣлъ бувъ 50 зр.). То Handelsgesellschaft нынѣ въ ликвидациі. Пізнійше Заведеніе отпродало свои претенціи (100.000 и 20.000 зр.) авд. дрови Выкови за 62.000 зр. Киндлерови Заведеніе дало абсолюторію.

Предо. Дячого Михалко выступивъ зъ Заведенія?

Свѣд. Я добре того не знаю.

Предо. Другіи кажутъ, шо дано ему то пізнати.

Свѣд. Оно то такъ. Були рѣзній поголоски. Куды було обернутася, всюды говорили: той краде, той краде, той краде... (Вещь.) Той бесѣды мали мы повній головы. Мы всѣ въ управл. совѣтѣ были люде добры, але не розумѣлися на финансовыхъ рѣчахъ. А голосы окрѣвъ въ публичѣй страшии. Тогды мы дали зрозумѣти Михалкови, щобы уступавъ, — онъ выѣлъ до совѣта свою резангацію, и ея прivityо.

Предо. А якъ було оъ сензалами?

Свѣд. Кождый сензаль мавъ вылачену провизію за есконтъ и реесконтъ. Тѣлько знавъ совѣтъ, бо сензалѣвъ пріймала дирекція. Разъ Хувесъ приходивъ до мене и казавъ, шо мае якусь претенсію, доручивъ менѣ навѣтъ письме, де жалуваво, шо дирекція не хоче ему якихъ претенсій выслатити. На совѣтѣ запала ухвала, щобы се дѣло передати дирекціи. Шо она зрѣбила, не знаю.

Свѣдокъ Юліянъ Яминьскій звѣдае безъ присяги (по польски): Я бувъ урядникомъ Заведенія отъ самого заложения его ажъ до 1 лютого о. р. Взято мене въ банку рустикального. Зъ початку бувъ я агентомъ Заведенія въ Самборѣ, потому въ Бережанахъ, а въ 1875 р. вѣзвано мене до Львова и отдано менѣ касу. До мене належали вылаты и вылаты, а отъ введенія есконту некоего я мавъ такожъ т. зв. „Sawechsel“. Коли хто прыходивъ съ векселемъ, то дирекція ухвалювала и асигнувала вылату.

Предо. Хто жъ подписувавъ асигнаты?

Свѣд. Подписувавъ п. Михалко.

Предо. А прѣцѣвъ асигнату мали подписати два директоры?

Свѣд. Такъ уже було, шо одинъ подписувавъ.

Предо. Ну, а безъ всяковъ асигнаты вы коли вылачували?

Свѣд. Зъ початку п. Михалко дававъ асигнаты отъ своихъ подписомъ, а потомъ и устно казавъ вылачувати.

Предо. И вы вылачували?

Свѣд. Вылачувавъ. (Сензациі.) Такъ вже было поставлено въ дирекціи и такъ менѣ поручено.

Предо. А хто жъ мавъ ключѣ отъ касы векселевъ?

Свѣд. Контрольоръ Держко и я, т. зв. Mitsperge.

Предо. А Михалко-жъ мавъ прivityо до касы?

Свѣд. Якъ каса була отчинена, онъ ходивъ до неи.

Предо. И вы того не видѣли?

Свѣд. Я не мѣшавъ.

Предо. Вы слѣдовѣтъ вы зѣнали, шо Михалко бравъ векселѣ зъ портфелю безъ контролѣ?

Свѣд. Бравъ.

Предо. И мѣгъ брати, кѣлько хотѣвъ?

Свѣд. Мѣгъ.

Сов. Дуневичъ. На такой оспособѣ цѣла дѣльность ваша очичвала въ отмыканію и замыканію касы. Шо жъ вы властиво були: чи придверникомъ (odzwiergnym), чи касіеромъ?

Свѣд. Я мавъ Mitsperge.

Сов. Дун. То вы собѣ свой урядъ понимали такъ, якъ той сторожъ, шо отворить браму каменнѣй. и нехай иде собѣ, хто хоче. Вексель — то грѣш. Вы мусѣли дѣстатати т. зв. Belege. Вы-жъ отповѣдали за векселѣ!

Сов. Нитарскій. Чи якъ Михалко бравъ векселѣ, то записувавъ хто?

Свѣд. Я не знаю.

Прок. А хто-жъ знае? Директоръ д-ръ Добрянскій не знае, вы, касіеръ, не знаете, — хто жъ мае знати?

Свѣд. Я не знаю.

Сов. Дун. На шо-жъ вы властиво мали ключъ?

Свѣд. Щобы зъ касы нѣчо не пропало.

Прок. А коли-бъ директоръ хотѣвъ шо зъ касы „высунути“?

Свѣдокъ усмѣхаеся и не дае отвѣдн.

Сов. Дун. Чи вы, маючи ключъ отъ касы, мали стеречь того, хто бере и кѣлько бере векселѣвъ?

Свѣд. Векселѣ выдававъ контрольоръ.

Сов. Дун. Красно. То властиво контрольоръ бувъ касіеромъ, а касіеръ контрольоромъ. И вы филии организували! Мусѣли тіи филии красно выглядати!

Свѣд. Въ нашѣмъ банку було вже такъ заведено, шо касіеръ нѣчо не мѣгъ знати.

Сов. Дун. Кѣлько вамъ за то платили, шо вы отмыкали и замыкали дверѣ отъ касы?

Свѣд. 800 зр.

Сов. Дун. Тую службу мѣгъ бувъ сторожъ рѣбити дешевше.

Предо. А манка въ касѣ Заведенія была?

Свѣд. Була. Михалко казавъ собѣ давати зъ касы грошѣ безъ асигнаты, и казавъ писати на нотаткахъ, бо на разѣ, казавъ, не можна вписувати въ касову книгу. Я бачивъ, шо то дѣеся неправильно и то мене грызло. Мы отъ контрольоромъ (Держкомъ а потому Делькевичемъ) щодень переходили тіи нотатки и якъ были якій манка, звѣдали о томъ Михалка. Отъ все казавъ: „Es wird sich schon herausfinden“.

Предо. За два роки тіи манка урола до 4.500 зр.

Свѣд. Цѣфры не знаю. Я видѣвъ, шо отъ нотатками входилоя въ шо разѣ большій недоборъ, и я оказавъ Михалкови, шо такъ далше йти не може. На то Михалко казавъ: „Es wird sich finden. Ich nehme die Verantwortung auf mich. Machen Sie sich nicht viel daraus“...

Предо. Але-жъ вы, яко касіеръ, отвѣчальній.

Свѣд. Михалко потому тіи манка касы превѣвъ яко отраты въ дѣлѣ векселевъ. Зрѣбляло есконтъ офингованого векселя на имя Левичко и я бувъ покрывтый. Вексель той я отписавъ зъ Beleg-у. Пізнійше манко то перенесено на мое кноту. Я имъ казавъ: „Обтяжайте мене и на 100.000 зр.! Мене то нѣчо не обходить“.

Сов. Дун. Чи каса грошева и векселева отояла въ одной комнатѣ?

Свѣд. Въ одной. Каса въ Заведенію не была такъ устроена, якъ повинна бути: була въ переходной комнатѣ.

Сов. Дун. Дячого вы ще и не дивилися до касы, якъ еи отомкнули.

Прок. Якъ вы вылачували зъ касы?

Свѣд. Меншій оумы я вылачувавъ самъ безъ дирекціи. (Сензациі.)

Прок. и сов. Дун. Якъ то? Якъ жъ то кноты?

Свѣд. Де не було оумиѣву, шо можна вылатити. Границѣ не було, такъ 15, 25...

Сов. Дун. Отже то залежало отъ вашего гумору.

Прок. Хто-жъ Beleg и подписувавъ?

Свѣд. Зъ початку одинъ директоръ, бо директоры не оходились. Пізнійше я выдававъ и на устній порученія Михалка. Я жалувавося на то передъ другими директорами, п. Добрянскимъ и Меруновичемъ. Я предлагавъ, шо Михалко дае и бере грошѣ на нотатки, а коли пытати его, якъ перевести въ книгахъ, онъ говоривъ: нехай лишатоса.

Предо. И шо-жъ отповѣдали директоры?

Свѣд. Казали: „Рѣби такъ, якъ п. Михалко каже.“ Я жалувавося не разъ, а якыхъ кѣлько-надцять разѣвъ; разъ подавъ и справу на письмѣ и управл. совѣтовѣ. Тамъ писавъ я, шо манипуляція ведена эле, шо мы отъ контрольоромъ по початъ доимно собѣ годовы надъ сотками нотатокъ, — але шо зъ того? Д-ръ Добрянскій казавъ намъ: „Добре, добре. Робѣтъ такъ, якъ п. Михалко каже.“

Сов. Дун. Оже ще похваливъ такую манипуляцію. А коли переведено въ книгахъ тіи нотат и Михалка?

Свѣд. То тягнулося роками. Дѣлкіи я перевѣвъ, а дѣлкіи ажъ по моймъ отходѣ перевѣвъ о. Крижановскій.

Сов. Дун. А якъ же було отъ концемъ каждого року? Чи вы тіи позациі вписували для

бильнобѣвъ? Вы чей чули шо о бильнобѣ. Нѣхто отъ васъ не жадавъ отъ концемъ року перевѣвъ позациі въ рахункахъ?

Свѣд. Нѣ. Она лишалося на сѣдуючій рокѣ яко т. зв. „осчительная“.

Сов. Дун. Вы отъ концемъ року записали книги касовѣй?

Свѣд. Нѣ. При концѣ року було такъ само, якъ при концѣ якого небулъ мѣсяца.

Предо. А було коли яко шконтро векселѣвъ?

Свѣд. Такого шконтра мы нѣколы не рѣбили.

Дальше на дотычній пытаня заявивъ свѣдокъ, шо анѣ про сѣлшованье бильнобу, анѣ справу 64 векселѣвъ нічого не знае. На бранѣ вбух-у. Хто писавъ консигнаты, шо отписавъ векселѣ, бранѣ Михалкомъ пібѣла его волѣ зъ нотаткахъ: „Вы жъ касіеръ!“ — свѣдокъ больше не бовязку въ тыхъ дѣлахъ приписуе контрольоромъ Банкира Кона свѣдокъ не знае. Такъ само не веся. Свѣдокъ знае, шо Михалко и Киндлеръ вѣють въ Заведенію кноты, але якъ, не знае.

На дотычній пытаня обж. Михалка, свѣдокъ отповѣдае, шо пібѣла инструкціи касіеръ а контролорѣвъ мали рахункукъ доходѣвъ и приходакъ, переводати шо-дня и порѣвнувати съ готѣвкамъ, дае ему Михалко записувати на нотатки, чи кноты, чи свои, отже мѣгъ давати и свои.

Свѣдокъ о. Евстахій Меруновичъ звѣдае безъ присяги на дотычній запытаня: Я бувъ управл. совѣтѣ Заведенія отъ р. 1874 яко отъ ручникъ вдовичо-сирот. фонду. Коли при концѣ 1867 р. заострилося отношенія мѣжъ Заведеніемъ а Славіею, Вшекъ уступивъ, а на его мѣсто выбрано мене директоромъ. Я провадивъ отдѣлъ задатковѣвъ, а отъ 1882 р. отдѣлъ завоганѣвъ. Съ концемъ 1884 р. я заявивъ свое выступленіе и зъ дирекціи и зъ совѣта. Михалко уступивъ 1874 р. Онъ бувъ директоромъ и надбухгалтеромъ. Бильнобу уклала бухгалтерія, отже Михалко.

Предо. Звѣстно вамъ шо, отче, про шавній бильнобѣ?

Свѣд. Бухгалтерія предклагала бильнобу 2-3 днѣ передъ Зборомъ и все говорено, шо въ порядку. За хибы въ бильнобахъ нічого не знае.

Предо. Про манка въ касѣ вѣдомо вамъ?

Свѣд. И о томъ менѣ не вѣдомо.

Предо. Вы были директоромъ и въ совѣтѣ?

Свѣд. Не знаю.

Предо. А була коли въ дирекціи або въ свѣтѣ мова о тыхъ манкахъ?

Свѣд. Була разъ бесѣда въ совѣтѣ якомоъ фальшивѣмъ вексели на кѣлько тысячъ зр., але о манкахъ не було мовы.

Предо. А о 64 векселяхъ, шо ввѣвъ Михалко, вѣдомо вамъ шо?

Свѣд. Нічого о томъ не знаю. Я отъ 1880 р. бувъ при отдѣлѣ завоганѣвъ. Той отдѣлъ бувъ на партерѣ, а дирекція на поверѣй. Нарѣдъ и цѣльй тыждень я не заходивъ на горѣ, бувъ дуже занятый.

Предо. Михалко каже, шо дирекція справѣ тыхъ векселѣвъ знае.

Свѣд. Я не знаю. То знаю, шо Михалко все старався о грошѣ и дѣйстно бувъ въ тѣхъ взглядѣ дуже зручымъ. Але шо до справы тѣхъ 64 векселѣвъ, то справдѣ не пригадую собѣ, шо я щось подобае чувѣ коли.

Предо. Вы, яко директоръ, подписували векселѣ?

Свѣд. Я часомъ подписувавъ консигнаты векселѣвъ для реесконту.

Предо. А вы знали на яку потребу?

Свѣд. Нѣ. Грошей треба було шо-дня, — входилося въ то, на шо и кѣлько треба, — вже знавъ Михалко. Отъ управлѣвъ тымъ дѣломъ.

Предо. Пригадуйте собѣ вексель, на прѣмѣ вы собѣй подписотъ заквѣстѣисували?

Свѣд. Такъ було. Я маю почертъ трукшій, а той бувъ тонкій.

Предо. Чи жалувавося коли Михалко передъ вами, шо Конъ его ошукавъ, давъ ему векселѣ?

Свѣд. Того не знаю и не пригадую. Въ 1883 р. я не турбувавоя о то, шо дѣеся дирекціи, я пылнувавъ своего отдѣлу.

Предо. Чи вѣдомо вамъ шо о тѣмъ, шо Михалко мавъ отъ Заведенія т. зв. Gefälligkeitsgiro?

Свѣд. Нічого о томъ не знаю. Зносини Заведенія отъ Киндлеромъ писавъ свѣдокъ такъ, якъ и попередній.

Сов. Дун. Чи вы, отче, яко директоръ вглядали коли въ рахунки, въ книги?

Свѣд. Я мавъ собѣй отдѣлъ, а до рахункѣвъ касовыхъ я не мѣшався. За цѣльй годъ директорства я анѣ одной цѣфры не перевѣдалъ.

Сов. Дун. Касіеръ Яминьскій каже, шо звертавъ вашу увагу на неправильности Михалка.

Свѣд. Нѣ, ніколи.

Слѣдуе конферентациі оъ Яминьскимъ. П. Яминьскій. Та жъ я, отче, прѣдла- лявъ вамъ цѣлу манипуляцію отъ нотаткахъ, менѣ на то оказали: „Вамъ тутъ не подобно вы, здаеся, хочете назадъ вернуть до Бережана“.

О. Меруновичъ. Все тѣя мнѣ вѣдъ мой вамъ доказуе неправду. Коли-бъ я такъ сказавъ, то было-бы „грубнѣе“. Я не тивъ того застерѣгаюся.

П. Яминьскій оботававъ таки при совѣтѣ а о. Меруновичъ при своихъ. На томъ конфе- лоса переслуханье о. Меруновича. (Конечъ бѣда.)

По пятнадцатой разправі во вторник о 6 год. вечером трибунал огласилъ вырокъ.

Махалка увдленено отъ закиненого ему злочинства въ §. 89 зак. въ 9 цвѣтня 1873 р. будучи осповненого черезъ умщенье манка касового въ активѣхъ билансу и вставленю до активѣхъ и пассивѣхъ билансу въ р. 1880 сумы 21.868 зр. за-для недостатка сути чину; рѣшенье увдленено о его отъ закиненого ему злочинства опроневереня въ § 183. зак. кар., бо хотая въ торѣхъ выпадку есть суть чину, то однакъ въ оторонѣ обжалованого наступило отшкодованье.

Киндлера также увдленено отъ закиненого ему злочинства опроневереня за-для недостатка сути чину; а коли-бы навѣтъ была суть чину, то мусѣтъ бы бути увдлененый въ правчи ны, що шкода была въ его оторонѣ покрьта.

Хуеда натомѣть за судженю за злочинство опроневереня въ §. 103. зак. кар. на 3 мѣсѣцѣхъ тяжкѣхъ взынѣцѣхъ, заостреной постоиъ разв въ тыжденю.

„Заведеніе“ отослано на дорогу цивилизу, бо оно завилло, що не прилучася до поступованья карного.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Справы особисты.) Съ концемъ мѣсяца марта выѣде цѣсарь до Пешту, де оттакъ въ цвѣтня отбудеся велике торжество дворке. Въ торжествѣ оймъ возьмутъ также участь: румынскій король Кароль, кор. Миланъ, кн. Александръ болгарскій и кн. Черногорскій.

(Въ засѣданяхъ радѣ державной) настане отъ олдѣннихъ пятницъ т. е. отъ дня 5 аж до 12 н. от. марта перерва, цѣсарь котрой рада державна збереса знову на нарады. Дебаты бюджетной розобчнута въ палатѣ межѣ 15 а 20 марта а по вхъ укѣнченю розѣдута послы на ферія великодай. Весенне Шаршмида о язичѣ державнѣхъ прїиде доперва по мясницяхъ на порядокъ дневный.

(Звъ комисиі бюджетной.) При вигуил „оувенція для заведењя перовозныхъ“ тагуило правительство для желѣзницъ Черновецкой 1,415,000 зр. яко задатокъ. Гаванеръ доказувавъ, що то за маа ошма и жадавъ 1515,000 зр., Гербертъ жадавъ же бѣшма, на поолдѣтокъ ухвалено для сен желѣзницъ 1,700,000 зр. — Для желѣзницъ Кароля Людвика ухвалено 1,300,000 зр., для желѣзницъ Галик. Альбрехта 880,000 зр. а для желѣзницъ Архик. Угорск. желѣзницъ 230,000 зр. яко задатокъ и на рухъ и 369,000 зр. яко задатокъ гарантійный.

Заграничній Державы.

Ситуация на Балканѣхъ дои не змѣнилася. Въ Букарешту доносатъ лашъ, що на конференціи дня 2 н. от. марта настало повне порозумѣнне що до воѣхъ точекъ. Поляки вѣстѣ въ Вѣдѣхъ мало вчера наступити подпасае мара, при чѣмъ однакожъ дружнѣхъ отношеня межѣ Сербією а Болгарією воѣмъ не привернено. У Вѣдѣхъ сподѣваются, що заключенне мира отдѣласъ также и на Грецію. Сподѣваюся также, що не задовго наступитъ и порозумѣнне межѣ Болгарією и Туреччиною але съ змѣнами, якихъ жаде Россія т. е. улія не буде заключена на имя кн. Александра и Болгарія не буде змушена доставляти Туреччинѣ воѣска. — Въ Грецію все ще олуация напряжена а о дамисіи кабанету Делянаса нема поки що и мовы.

Россія. Въ послѣднихъ часахъ стали въ Россіи знову проявлятися ознаки революціонного духа среди университетской молодежи. Такъ довосятъ въ Петербурга до нѣмецкихъ газетъ, що тамъ арештовано въ половинѣ лютого 8 студентѣвъ университету и 12 студ. медицинской академіи за революціонну пропаганду. Въ университетѣхъ кружатъ отъ явственна часу гектографованій отѣмъ завывающей студентѣвъ до манифестацій противъ властей и правительства, чтобы тымъ доказати, що мѣдѣмъ Россіица есть отрашнѣ прагматена. Въ мѣдѣмъхъ виситутъ въ Москвѣ найдено случайно якое письмо, зъ которого показало, що межѣ интитутками есть якойсѣ заговоръ имовѣрно противъ властей виситута. Въ Москвѣ мало также повлитося пове чутю „Народной Воли.“ До воѣхъ тыхъ манифестацій правительство не приваюе великой ваги. — По выѣдѣ князя Черногорского розобдѣлася въ Петербургѣ вѣстѣ, що черногорскому министрови епанасовѣ Милатовичу удалоса затягнути позичку въ сумѣ 400.000 руб. въ заложенье прѣстани въ Антавари. Кажутъ также, що князь Черногорскій отарова въ цѣли заведења у себе оталого воѣска повыскати межѣ Россіициками оувѣрами отповѣднихъ учителей и одержавъ до сего также помѣчь Россіицкого правительства. — Звъ внутрѣшнихъ справъ Россіицихъ важнѣй оуть: уравниванье положеня вѣчныхъ чиновниковъ въ заходныхъ губерніяхъ особливо на Волыня, Подолья и Украинѣ и справа внесеня „чинов.“ Обѣ тѣ справы розобраются вже отъ колѣнокъ лѣтъ, а перше въ нихъ мае вже незадовго прїятѣ подѣб оурады госуд. совѣта. Що до вѣчныхъ чиновниковъ въ заходныхъ губерніяхъ, то треба знати, що оуть то давнѣ дворянскы лат. оурады, котрѣ оули на панскихъ грунтахъ и хочъ говорить по руски признають себе Поляками. Що до внесеня чинивъ, то знову заходитъ оубава, чи така реформа не выкличе въ оубрахъ урядничѣхъ певного неудовольеня. Оубава та есть тымъ большою, що урядники отаовляють нынѣ головню Россіицику интелегентію середню, котра черезъ зносенне чинивъ чулася бы въ цѣной мѣрѣ пошко-

дованю. „Варш. Днев.“ що доносить Россіицикымъ урядничкамъ въ царствѣ Польскомъ мають надати оувѣнны привилей. — Въ провинціяхъ прибалтійскихъ поступасе Россіицие чимъ разв сильнѣйше. — Звъ Марву доносатъ, що Россіицие вступили торжественно дня 13 лютого до мѣста Пендъж Дехъ и засели тамъ вже Россіицику убуру административну. Асгарыке племя Саркивъ переходать численно на Россіицику сторону и тутъ поселясся. — Ходять вѣсти, що лѣтомъ сего року мають прїѣхати до Россіи инѣмецкѣхъ а отрїицкѣхъ наслѣдники престола. Цѣлею сен подорожи мають бути лова на олени.

Нѣмецчина. Дня 22 мѣн. м. розпочалосъ бути въ пруюкѣхъ оувѣхъ дебаты надъ вънесенемъ о Полякахъ. Яко першу оувѣру предложилъ мн. Люциусъ законъ о посылению и мотивувавъ его тымъ, що Поляки не хотятъ ставати пруюками подданными а все лашъ думаютъ о отбудованю Польщѣ. Законъ сей, каже министръ мае на цѣли вытворити отале и крѣпке оелянство и силу робочу. Потрѣбныхъ колонистѣвъ не легко найтѣ, але треба ихъ брати въ тыхъ людехъ, што переселяются на вхѣдъ. Позаякъ однакожъ не можна розпарцельовувати оомены державнѣ, то треба закупувати большѣй посылности польскѣхъ. Законъ сей мае на цѣли забезпечити Нѣмцѣвъ въ вохѣднихъ провинціяхъ и не допустити до того, чтобы коляс знову повторилася ворохованя, яка въ рокахъ 1830 и 1863. Характеристичными була даты, якѣ подавъ министръ, що до большихъ посылностей. Звъ датѣ оныхъ показуеся, що въ послѣднихъ десятикахъ лѣтъ перѣшло въ вохѣднихъ провинціяхъ Прусы пять разѣвъ большѣ землѣ въ рукъ польскихъ въ нѣмецкѣхъ а къ отторѣхъ. Нѣмцѣхъ мають тамъ теперь 1,243.000 а Поляки 760.000 гектарѣвъ въ большыхъ посылностяхъ. Не змѣнилося лашъ польскѣхъ оула оелянскѣхъ и противъ сего отану згаданий законъ не вымѣрѣный. Противъ сего внесеня выступила нѣмецкѣхъ ооолы зъ центрумъ Гине и Шорлемеръ. Першѣй доказувавъ, що законъ сей есть несправедливый и мае лашъ на цѣли по примѣру Фридриха Великого задувати протестантовъ до краю; другій знову промовлявъ въ тѣмъ самѣмъ духѣ и згадавъ промовлявъ кн. Бисмарка, въ котрой оуб высыласе Поляковъ до Монако. Чому же — пытавъ бесѣдникъ — не выстуитъ кн. Бисмаркъ противъ нѣмецкихъ домовъ газардовѣхъ, де оины найпершихъ родинъ нѣмецкихъ тратятъ мастки. На послѣдокъ сказавъ бесѣдникъ: Нѣмецчина мае нынѣ далеко большѣ абсолютное правительство якъ Франція за часѣвъ Рашелия и Мазарина. Звъ польскихъ посѣловъ промовлявъ першѣй Вѣжванской зазначаючи, що высту илене кн. Бисмарка противъ Поляковъ означае якъ разв жизненну оилу польского народу. Законъ сей, каже бесѣдникъ, привнесъ намъ честь а вамъ нечесть и выказуе. Промовлявъ оттакъ ко. Стаблевскій и гавувавъ, що звъ нѣмецкихъ колонистѣвъ не буде великого хѣсна для державы а доказомъ того есть хочъ-бы той одинъ примѣръ, що отецъ Нобланга бувъ арендаторомъ королевскихъ оомѣн. Найоогрѣйше выступила противъ сего закона въ нѣмецкихъ оооловѣхъ Вангоротъ и Гевель. Сей послѣдний заявивъ межѣ иншымъ: Лвница не уважае Поляковъ за повнѣныхъ крикуновъ, в годотас на воакѣ мѣры противъ якихъсѣхъ змаганъ отбудована Польша, але не годотас съ тымъ, чтобы правительство уважало вохѣднѣ провинціи яко отрубнѣй части цѣлои державы, во тымъ съ Прусами, чтобы поступанье правительства, называе бесѣдникъ Россіицикою методоу. Цѣна дебата закончилась тымъ, що законъ сей отослано до комисиі въ 21 членѣвъ. Другій проектъ закона противъ Поляковъ дотыкасѣ школъ доовняющихъ образование (Fortbildungsschulen).

Въ проектѣ сѣмъ сказано: Правительство дае зъ оувѣхъ фондѣвъ 200.000 мар. министрови пруюмыслу на закладанне школъ доовняющихъ. Министръ мае право наказати робѣтникымъ поназѣ лѣтъ 18, чтобы ходили до оуихъ школъ. Восякѣ кошту на закладанне такихъ школъ зачисляются на етавъ державный. — Въ мотивахъ до сего закона сказано, что въ тѣмъ школахъ въ вохѣднихъ провинціяхъ выкывае чимъ разв большѣе возростающій элементъ польскій, треба отже, чтобы черезъ такіе школы забезпечити элементъ нѣмецкѣхъ и дати ему можѣсть образоватися въ лѣтъ нѣмецкомъ. Дои мали громады право закладати школы факховѣ, тѣ школы однакожъ не приносили великого хѣсна; теперь мае правительство заложити въ заходныхъ Прусахъ и Познаньскѣхъ 115 школъ факховѣхъ въ мѣсцевѣ отахъ, котрѣ числятъ большѣ якъ 2000 жителѣвъ. Внесенне се отослано до комисиі въ 21 членѣвъ. — Дня 27 лютого прїишла знову оурава польска на порядокъ дневный въ палатѣ панѣвъ. Поолы Дерибургъ, Клавотъ и Рецовъ поотавили тутъ внесенне майже зовѣмъ идентично съ внесенемъ Ахенбахъ. Кн. Радзивилъ и товаришѣ поставили знову внесенне, чтобы палата въ виду того, что внесенне Дерибурга сѣе роздоръ въ вохѣднихъ провинціяхъ перѣшла надъ нимъ до порядку дневного. Мотивуючи свое внесенне сказавъ кн. Радзивилъ: Якъ разв отъ часу, коли кн. Ваомаркъ вступивъ до правительства, настала змѣна въ настрою Поляковъ и они стали отъ тогда такъ въ Нѣмецкѣхъ якъ и въ Россіи и Австрійи придержуватися засады маркиграфа Вельпопольского и пращовати на законной оидетѣ тымъ державъ, до котрыхъ належатъ. Якоже тои пруюмы якъ промовѣ ще другяхъ Поляковъ прїяла палата внесенне Дерибурга 108 голосами противъ 13. — Предложенье церковне отослало пруюка палата панѣвъ до окремой комисиі и поручила їй якъ навкорше ту оувѣру середкутовати. Ду-

мають, що въ комисиі будуть поробленѣ цѣвнѣ вѣсны въ напрямѣ прихильномъ для куріи Римской. Доказомъ сего мае бути, что епископъ Коппъ конференвавъ колѣка разѣвъ съ министромъ вѣроповѣданъ. — Цѣсарви нѣмецкому приключило знову пригода; онъ упавъ въ коматѣ на гладкой подлѣзѣ и потовка дошты сильно. Небезпеченство однакожъ нема жалного и цѣсаръ залагоджуе безъ перерывъ бѣжучѣ оуравы и прїймае рапорты.

НОВИНКИ.

— Поминальне богослуженье за незабутного Тараса Шевченка отбудеся заходомъ товариства его имени въ середу 10 л. марта с. р. о 11 годнѣ рѣно въ православной церкви у Львовѣ (при улицѣ Францискавской).

— На власный будынокъ для товариства „Просвѣты“, въ котромъ мѣгъ-бы мѣститася руско-народный театръ, передано въ нашѣ руки 12 зр. 87 кр. т. е. окладку заряджену на вѣсѣлю, отбувшомъ-ою у Львовѣ 28 с. м. за пнѣцѣвную Обувш. дружжѣ. Завляючи нашу велику радѣть зъ того патриотичного почину, котру подѣлать съ нами каждый щерый патриотъ, подаемо заравомъ до загалной вѣдомости, що оуму тую передали мы подѣ заравъ и до каомъ „Просвѣты“ и радо будеме посе редничити въ дальшихъ складкахъ. Першѣй цѣлѣки пранесли нашѣ красавицѣ-патриотки; сподѣваеся, що небавомъ появляеся при дальшихъ заходкахъ около того дѣла тѣ мозаики набитѣ руки отарыхъ труженниковъ и чей же здвигнеся колюсъ зъ нашихъ лѣтъ величнѣй монументальный будынокъ яко знамя руского патриотизму и жертволюбности.

— Отъ Ярославля. Съ прїятностью подаю слѣдующій фактъ до вѣдомости П. Т. читателѣвъ „Дѣла“: Красва Рада школьна оувѣмъ рѣшенемъ зъ дня 7 сѣчня 1886 р. (ч. 15.396) открыла науку руского языка въ тустешой ц. к. гимназіи, яко предмету надѣбвязкового, въ двухъ годинахъ тыжденю, и поручила отбуваню науку того-же языка. Наука розпочалася оучаткомъ нового куроу и кромѣ 30 учениковъ-Русинѣвъ записалоса также 22 Поляковѣхъ. Звертаю на то увагу Вл. Родачѣвъ, особливо зъ Ярославского, Цѣшановского, Равского и Сѣвальского повѣтовъ, чтобы на слѣдующій школьный рокъ 1886/87 якъ найчаслениѣше записували своихъ оувѣвъ до Ярославской гимназіи, бо восякѣ первоны, якѣ могли ихъ до теперь отъ того повздержати, вже устороненѣ. — Юсифъ Шелекъ, катехитъ при гимназіи Ярославской.

— Руско народный театръ перѣздытъ до Дрогобыча, де дня 6 л. марта въ оуботу дасть перше прѣдотавленье „Довбуш“, народну ошерету съ музыкою Ио. Воробкевича. Въ недѣлю д. 7 с. м. дане буде прѣдотавленье „Черный Матавѣй“. Въ честь оувѣдѣннѣхъ Русинѣвъ муоимо подѣвсти, що они поддержали воѣма силами нашу оувѣру, а оувѣдѣннѣхъ родинѣхъ зъ далекихъ навѣтъ оторѣвъ приѣздили правильно на прѣдотавленя. Сподѣваеся, що и дрогобыщскѣ Русины не охотятъ уступити подѣ тымъ взглядамъ Сяночанамъ.

— П. М. Драгомановъ надославъ зъ Женевы до „Kurjer a Lw.“ (ч. 62. зъ 3 л. марта) рѣдъ манифесту, въ котромъ и самъ протестуе, и мае надѣю, що ще ктось зъ Галичанѣхъ прилучатас до его протесту въ тѣмъ змыслѣ, що „такъ званѣй народовѣцѣ“ галицкѣхъ ибѣ-то те мають права выдѣвувати роковнѣхъ омерты П. Шевченка, бо суть „клерикалами ультрамонтанами“, а и. Драгомановъ хотѣвъ-бы, щобъ Русины були „рѣционалистами“. Уже сама редакция „Kurjer a Lw.“ отне-лосла доотъ скептически до протесту и. Драгоманова, — а мы, галицкѣ Русины, на разѣ не вхѣдѣмъ въ якость и вагу замѣтовъ, муоимо по просту отговити и. Драгоманову комитѣнція пруюмылати въ имени вузшѣи чи шаршѣи Русѣ. Русинѣхъ галицкѣхъ добре знаютъ, а що отдѣютъ честь памяти Т. Шевченка, не потребуютъ подѣ тымъ взглядомъ информуватися ажъ въ Женевѣ, тымъ доказы, що и. Драгомановъ лашъ давъ уже деякѣ доказы, що онъ о относивъ лашъ галицкихъ Русинѣвъ не мае явного понята.

— Загалный зборъ тов. „Народный Дѣмъ“ въ Чернівцѣхъ отбуеся д. 22 л. лютого. Звъ справозданя показуеся, що въ послѣднѣмъ роцѣ фондъ товариства збольшился о 514 зр. 51 кр. На зборахъ рѣшено передати оувѣо читальню тов. „Рус. Обѣда“ и оубратити свои фонды на кухню дому; дальше занятоя продажею образѣвъ для церквей, и выбрано новый выдѣль, въ котрой убѣднѣи П. Т. о. Федоровичъ, о. Сѣменовичъ, д. р. С. Стоцкѣхъ, Поповичъ, Продавъ, Бротъ, Пягулякъ, Юстъ, Пягулякъ, Ивасюкъ, Харжевскій и Ив. Тымявскій.

— Братство имени св. ап. Тадея въ Чернівцѣхъ числятъ нынѣ 112 членѣвъ. Дня 15 л. сѣчня выбрано новый выдѣль, подѣ проводомъ совѣтника Исидора Винницкого. Братство постановило недалѣе церкви выставити одвоверхній домъ съ 6 комнатами у долу а 5 комнатами и сазею на поверѣ. Въ той цѣли зауочено вже грунтъ при улицѣ Куширѣкѣхъ. Съ вѣснѣю починаеся муровна. Щѣмъ прискорити се предпринятье, правительство позволило Братову збирати складки на братской домъ въ цѣлѣ Вуковнѣхъ на часть отъ 1 отѣла до 1 ливна с. р. Цѣлею Братство есть мѣжъ иншымъ также устроить для бѣдной молодежи красной притулокъ въ братской домѣ. По такъ красной цѣли належитъ надѣлѣти, що и Галичане не откажутъ оувѣи помочи для прѣдпринята сего Братства и щедрыми жертвами прилучатся до окового оувѣннѣхъ высокѣхъ цѣлѣ.

— Святоканое великое пятницѣ. Въ виду того, що въ многохъ оторонѣхъ не оувѣтуютъ великою

пятницѣ такъ, якъ сего наша церковь wymagaе, выданы Вир. митрополитѣхъ розпорядженье до всего Духовенства, чтобы оно припоруило вѣрнѣмъ день той оувѣтуютъ и одержуватися отъ восякихъ робѣтъ господарскихъ, торгѣвъ, и т. д.

— Поминальне богослуженье за бл. п. Амар. Яновского отправлено торжественно дня 2 л. марта въ Успенской церкви у Львовѣ и въ Рудкахѣ о. Л. Лазуркевичѣхъ.

— Языкъ румынскій въ руской школѣ. Мы читаемо въ „Буковинѣ“, що въ сѣлѣ школа Молдавица заведено науку румынского языка, хотая тамъ нема авѣ одного Румуна. Тамашный оувѣнникъ тримае съ жидами и навѣтъ помагас имъ заводити коршмы. На Богоявленье зобралоса вся „оветанка“ Молдовичѣхъ въ коршмѣхъ и подѣвнши оувѣхъ высѣвувала грѣмко „Киріелейсонъ.“

— Антъ вѣнчанъ архии. Марин Тересы, доныки архии. Кароля Сальватора отъ арх. Каролемъ Стефаномъ, оувѣмъ арх. Кароля-Фердинанда отбуеся въ замковой каплицѣ у Вѣднѣ 28 л. лютого. День передѣ тымъ зложила архикняжна прїоигу, що арѣкаеся въ имени оувѣмъ и оувѣхъ наслѣдникѣвъ документъ съ подписами оувѣдѣвъ и печаткою нотаря. По тѣмъ описано прѣдотавленю угоду въ прїисутности членѣвъ цѣсарской родинѣ и нотаря.

— Спенсіоновано — якъ доноситъ „Kurjer. Lw.“ — оудію повѣтового въ Рожнѣтовѣ, п. Тустановского.

— Выдѣль красной удѣлявъ 8.000 зр. оувѣннѣхъ на будову дороги въ Бродѣвъ до Залозецѣхъ.

— Кардиналъ Анджелио Янобини упокоюеся вчера въ Римѣ.

— Въ Мварѣ дня 13 (25) лютого мельникъ казавъ своѣй челяди пообрубувати колеса зъ лѣду. По укѣнченѣй робѣтъ вышшовъ подвизнѣи, чи его приказъ точно оловнѣный. Въ тѣмъ поховосъ и упавъ долѣ, а вода въ скорѣмъ бѣгу повесела нещасного подѣ колеса; одно колесо ажъ загалмувало его тѣломъ. Сейчасъ застановлено колесо, але мельника вытягнули зъ воды вже мертвого. Нещастный лашъ по оувѣхъ вдову и шестеро сирѣтъ.

— Въ Мельниці застрѣлился економъ гр. Борковского, Стрѣмихъ. Причина самоубѣйства на певно не авѣстна.

— За подѣупованье правыборѣцѣвъ засужденый на 7 днѣвъ арешту, не въ Галичанѣхъ, але въ Люгомирѣцѣхъ въ Чухахъ якѣйсѣ А. Банке, котрого обжалувало быти два чешскѣхъ выборѣцѣвъ, що онъ имъ жертвовавъ по 5 зр. и тымъ способомъ хотѣвъ для своего кандидата еднати голосы.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Архикн. Рудольфа именувала Петербурскѣхъ академіи наукъ своимъ почетнымъ докторомъ. — Е. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Чехѣвъ, пов. бучачского, 100 зр. на будову церкви. — Ег. Фельзенъ, торговельникъ дѣрева въ Перемышлѣ, оголосивъ краду.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Презенту на кап. Вѣстову, дек. калуцкого, надало намѣстничство о. Евг. Шухевичу, пар. отъ Краова, дек. щирецкого.

Митроп. консисторія вставилася до намѣстничства о плату дефицента для о. Теодора Джульицкого, кап. въ Турѣвѣхъ, перенесеного въ станъ дефицѣнтовъ.

До едѣвской семинаріи прїнятыи на IV. р. богословія Корн. Кузыкѣхъ.

Вѣсти зъ епархіи Станиславѣвской.

До рукополаганя кандидатѣвъ отану духовного назначивъ еп. Ординариѣтъ рѣшенемъ зъ 1 марта, ч. 490, день 1 цѣтня с. р. Кандидаты мають явитися въ домѣ прѣвоторіи въ Станиславѣвѣ.

Введенный на кап. Шадловѣхъ, дек. гусятинского, о. Ник. Темничѣхъ.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

— † О. Юанъ Яримовичъ, приходникъ въ Ольхѣвѣхъ, дек. бобрецкого, упокоюеся д. 23 л. лютого въ 69. роцѣ богобойного житя а 37. р. оувѣдѣннѣхъ. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зорѣ“ ч. 4 мѣститъ: „Чады“, оувѣданье Олены Пѣбѣи; „Переспѣва“, отщѣнокъ Иваненка; „Lasciate ogni speranza“, стихѣ Корженя; „Люборадокѣ“, повѣсть Свидницкого; „Орфей и Евридика“, за Овидіемъ переклавъ М-ей; „Исторія руской литературы“, д-ра Ом. Огановского; „Святославъ Чехъ“, статья Фр. Ржегоржа; „Маркѣвѣ Шашкевичѣ“, студія Волод. Коцовского; „Дрѣбнѣй вѣсти“ зъ литературы и науки.

— Шибаннѣ часописъ ч. 4 мѣститъ: „Школа а житье“, статья вѣтупна; „Наука оувѣу по слуху въ школахъ народныхъ“; „О выдѣвннѣхъ для молодежи“; „Соймовѣхъ розправы надъ внесенемъ посла Романчука“; „Новняки“; „Новѣ книжки“; „Шибаннѣ вѣсти“, „Посмертна згадка“.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Фабрикаціи горѣни и пива въ Галичанѣхъ. Въ мѣсѣцѣ сѣчня 1886 р. выробили галицкѣхъ горьалѣхъ 39.578 лѣтровъ чистого алькоголю. Наибольшѣ выробили горьалѣхъ въ окарбовѣмъ пов. тернопольскѣмъ, бо ажъ 10.090 лѣтровъ алькоголю. На окарбовѣй повѣтъ броднѣй прїидае 7.006 л., на перемышкѣй 4.183, на коломыицкѣй 3.643, на оловнѣй 2.108, на станиславѣвскѣй 2.894, на львовскѣй 1.304, а на самбѣрскѣй 1.149 лѣтровъ. Въ тѣмъ самѣмъ мѣсѣцѣ выроблено въ 182 броварѣхъ 54.216 гектолѣтровъ пива.

— Продажи и продажѣ соли. Въ мѣсѣцѣ сѣчня о.

р. вироблено в Галичині 120 596 метр. сотнарівъ а продано въ того 90.008 м. сотнарівъ.
 — На ліцитацію виготовлена більша похідність Турьнка въ пов. жовківському на 1 л. цвітня за оуму 134.511 зр.
 — Поклади калі въ Калуші. Маніфестування робітництва віддало до диспозиції ц. к. товариства господарського у Львові 300 метричнихъ сотнарівъ кавінату до цінъ 50 кр. за 1 метр. сотнаръ. Звертаємо для того увагу господарівъ, особливо въ пов. калуського, що кавінатъ єсть дуже добримъ средствомъ до удешевлення сніжогатей, і що въ тій справі зголошуватися можна до товариства господарського въ Калуші.
 — Торги всіма у Відні. На торгахъ 2 л. марта було 667 волівъ в Галичині, 986 угорськихъ а 1392 німецькихъ. За галицькі платили по 47 до 54 за 100 кил. мертвої ваги. (На 100 к. живої ваги иде 55—65 кр. ваги мертвої.)

Гарантія конкуренції меблівъ.

Найрешетливше і найдешевше жерелъ покупу, висилка меблівъ до всіхъ частей свѣта гуртомъ и въ дробній продажі.

Теодоръ Димовичъ, Відень
 1. Bezirk Wipplingerstrasse Nro 27. (2-24)
 Цѣнники даромъ и франко.

Матеріи на одѣжъ

лишь въ тревалон овечонъ вонны для мужины середного росту
 3.10 метра } за ар. 4-96 кр. зъ доброй вонны овецъ;
 на " " 8- " " зъ дѣш. вонны овецъ;
 на " " 10- " " зъ тонкой вонны овецъ;
 одно убрание } " " 12-40 " " зъ дуже тонк. вон. ов.
 Пледы до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 и ажъ до ар. 12. — Дуже красиі одія, сподитъ, обгортинки, матеріи на сурдуть, плащъ до дощу, тельфъ, сфрачокъ (льоденъ), комлетъ, камгаравъ, шевіотъ, трико, оука для дамъ и на биларды, перувіени, доскины поручає

Заложений **John Stikarofsky**, — 1866. —
 Складъ фабричный въ Бервѣ.

Возры франко. Карты върщевъ для панібъ кравицѣ нефранковано. Высилки за послѣдлатоу надъ 10 зр. франко.
 Я маю завжди складъ сукна ар. 15000 а. в. и розумѣсь само собою, що при мѣбл. свѣтлобй торговлі побѣдять рещки на 1 до 5 метривъ довгй; я змушений отже продавати такі рещки багато понизше цѣны виробу. Взвѣрщивъ зъ нихъ посилати не можна однакжъ недобродій рещки отгѣбноуютъ або отдася грошѣ (Робю за-ѣтку, що другі фирмы вымѣнюють такожъ, може ще за гѣршия товаръ але грошей во звертають.
 Черезъ наслѣдуванье ледяшихъ або обм и ливыхъ фирмъ выдужає змушенимъ закнунти исерванье и прошу для того мохъ П. Т. Комитетъ тобъ шобы мою солидну фирму задержали ледяно въ памяти а на случай потреби почтили мене своимъ поважанимъ замовленнями, котрымъ и завжди отдамъ мою найбільшу увагу.
 Кореспонденціи приймають въ языкахъ нѣмецкомъ, угорскомъ, чешкомъ, польскомъ, италийскомъ и французкомъ. 1577 (—324)

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Ч. въ С. 6. Найлучше на руки Ви. Ом. Огоньского, яко головы товариства, (ул. Скарбовока, ч. 2). — Всч. Т. Г. въ Городниці Запалачо за І. кварталъ. — Всч. І. Т. въ Любит На 1886 р. лишилося 6 зр. — Всч. Т. С. въ Жуковѣ. Присланы 6 зр. завоюано за І. вѣрвѣтъ 1886 р. безъ "Библ. н. пов." — Всч. И. А. въ Радекъ За "Дѣло" и "Библ. н. пов." заплачено до 31 марта с. р. Аркушѣ высилано. — Всч. І. Г. въ Шаманъ Заплачено до 31 марта с. р. Числа выслано. — Всч. И. В. въ Серникахъ. Заплачено до 31 марта с. р. Вы не звернули уваги на дату нашу и Вашу. — Всч. Е. А. въ Васильи. Вой книжки зъ Россіа найлучше спроважувати черезъ Гілекка, книгарника въ Тернополи. — Вл. Н. А. въ Белзѣ. Заплачено до 31 марта с. р. — Всч. І. А. въ Тысьмениці. и др. Просимо початковй аркушѣ повѣсти "Набобъ" намъ ласкаво звернути, коли Вы перестали на сей рѣкъ предлачувати "Библ. повѣстей", бо черезъ то много екс. здекомилетовалось бы. — Всч. А. А. въ Винятицькахъ. За "Дѣло" заплачено до 31 марта с. р. Ч. "Библ. пов." высылати Вамъ дальше? — Вл. С. Н. въ Рожновѣ. "Кобзаря" вышлютъ Вамъ. — Вл. И. К. въ Тарнаѣ. "Дѣло" не перестаетъ выходить и не перестаетъ. Рекламованй числа выдано.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
 поручає 1563 125-?
Спеціальности и универсальныя средства,
 французскі и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуванй.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тянякевичъ, духовный Закомагя. Накладомъ "Батьківщини". Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію "Батьківщини".

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
 Понизже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовный уряджують при церквахъ хоры, протго поручаю мою **ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.**
 Высокоповажаний п. проф. Н. Вахняницъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ мого виробу и може дати Высокоповажанимъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найбѣшу ин-формацию.
 Цѣна тихъ инструментивъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дає такожъ на раты
 1372 56-? Съ поважаньемъ
ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
 властитель первой въ Галичинѣ фабрики органивъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорушина ч. 9.

Призану загально найлучшу масу до запусканя підлогъ поручають
Гибнеръ и Ганке
 у Львовѣ. 1519 31-0
 Перепродученимъ даємо отповѣдний рабать.

Велика партія останковъ сукна
 (3 до 4 метры)
 у всіхъ краскахъ, на одяги мужской, на загортки, жіночй мантай отъ дощу, на жіночі плащѣ — розсылає за послѣдлатоу за останокъ по 3-75 зр.
L. Storch, Brünn.
 Останки не до влодобы принимаєсь назадъ. Взвѣрщивъ высылаетоу по присланю 10-крейцаревон маркы.
 1292 25-26

5 килеві БОЧОВКИ ВИНА
 поручає
 ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
 1545 (7-52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ
 1 бочѣвка Гегеляйского столового . 2 зр. 10 кр
 1 " Гегеляйского столового лучшой якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 " "
 1 " Гегед. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр. 1
 1 " Самородного вытравляного . 4 зр. 30 кр.
 1 " Ермелеки-Бакаторъ отол. 2 " — "
 Червоной вина: 1 бочѣвка Vizontai 2 " 50 зр.
 1 бочѣвка Vizontai старе 3 " — "

Реальность на продаж!
 Въ Бережанахъ єсть на продажъ **I-поверхова каменница** въ зовсѣмъ добромъ станѣ и въ дуже добродійнѣ мѣсци на Адамивцѣ положена.
 Маючи охоту купити, звонитъ зголоситися до властительни: **W. W. poste restante въ Бережанахъ,** або до ея заступника: **К. М. poste restante у Львовѣ.** 1580 2-3

Повыше наведенй цѣны розумѣются вразѣ отъ бочѣвкой окованою желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благооклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ не понесеть. Купуючи вина особногъ только у продуцентивъ ручать за здоровй добрый, натуральный и лучший вина якъ въ Вершець, и просить о ласкавий замовленя.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
 ц. к. уприв. галиц.
Акцій. Банку Гипотечного
 1556 9-?
 купує и продає
всѣ эффекты и монеты
 подѣ найприступнѣйшими условиями.
5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованй
 котры пѣсля закона зъ дня 2 Лепня 1868 (Днев. з. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшой постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, пунилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадя
можно въ сѣй Конторѣ получить.
 (до выловования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
 Всѣ припоручена зъ провинціи выкнунутся безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Щобы выступити противъ всякой обманы анонсовон сполучились межинародне Товариство Експортное и Товариство Спѣлка Викторія, щобы розсылати всякія товары гумовй, занавѣсы, диваны, шовковй покрывала, обрусѣ и дерги на кофѣ черезъ своего генерального заступника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанимъ отбирателямъ приватнымъ по стальныхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднимъ присланьемъ готѣвки желѣзницею або за послѣдлатоу почтовою.
 Диваныи Викторія, съ взорами зѣвратъ або цѣвѣтъ ар. 2-80, Викторія обрусѣ съ арендлами, найновѣйшй взоры ар. 2-20 и 3-40, Викторія покрывала на лѣжка ар. 3-20 и 4-20, Гарнитуръ гобелиновй два одѣяла и одинъ обрусѣ ар. 7-75, Гарнитуръ Викторія, такожъ 2 одѣяла и 1 обрусѣ ар. 7-50 и 10. — Заслоны Викторія, складаючыся зъ 2 довшихъ крыль съ бордюрами, одною драперією съ двома подержками, съ френцезлами. Цѣле бѣло ар. 3-50, 4-50 Правдний всхѣдній обрусѣ шенильовй, ар. 5- и 7- — Смирненскій портіеры шенильовй, новѣсть до заслоны за штуку ар. 9- —, тунетанскій взорець ар. 4- — — Правдний заслоны Мекка ар. 6-50 и 8-50 — Коцы на постѣль для служивъ ар. 2-50 и 3- —. Фланельовй одѣяла ар. 5- и 6- — Одѣяла кашмировй въ всѣхъ барвахъ, сшиты найбѣйшимъ шифономъ за штуку ар. 4-60. Нормальный одѣяла пѣсля системы проф. Стера, ар. 13- —. Миланскій шовковй одѣяла здоровя для особѣ недужихъ, шовкъ буревтовй ар. 3-25, найтяжшой дубль якості ар. 6-30. Стебиновй одѣяла Викторія въ шовковомъ атласѣ всякой барвы 118 см. широкй 190 см. довгй ар. 8-50. При замовленю заслоны, обрусѣвъ и одѣяль просимо о поданье пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предлачає на перекуръ обманчивой конкуренціи ведичезній, широкй и дуже грубй не до знищеня дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку ланъ по ар. 1-40. Такий самй 190 см довгй и 130 см широкй ар. 1-60, найтяжшой якості дубль ар. 1-90. Та дерги можна такожъ уживати замість коцѣвъ на постѣль.
 П. Т. Панамъ властителямъ коней поручаємо нашъ спеціальныя вырѣбъ фланерскихъ дергъ Викторія съ зовсѣмъ ясножовтымъ тломъ и съ осьми пестрыми бордюрами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшой якості ар. 3-50.
 Спеціальность въ правдво ангалійскихъ дергахъ до подорожи съ правдвою имитациєю тигрисовой кожи, можна уживати такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правдний англ. педры до подорожи для мужчъ нъ 350 см довгй, 150 см. широкй за штуку ар. 4-75 и 5-50, найлѣпша сорта ар. 7-50.
 Великй выборъ дивандѣвъ, одѣяль, обрусѣвъ и дергъ. Цѣнникъ на жаданье даромъ и франко.
 Звертаю покорино увагу моихъ высокоповажанихъ П. Т. отбирательв, що маю выключне заступство нововынайденыхъ американскихъ научуковыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужины. Можно ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко обгортинки и порошокники а на другій бѣкъ кавчуковй отъ дощу. Ты плащѣ суть такъ малй и можна ихъ такъ тонко сложити, що можна ихъ выгѣдно сховати до кишѣвъ Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку ланъ ар. 7-50. При замовленю плащѣвъ просимо о поданье довгооты, почавши отъ ковѣтъ въ долину.
 Замовленя треба высилати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, 1, Salzgrub 3.
 Агентуры филиальны: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 13-?

Цѣс. кор. уприв. галицкй
АКЦ. БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
 выдає во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Черидвнцяхъ и Тернополи
АСИГНАТЫ КАСОВІ
 4% платнй въ 30 днѣвъ по выпов.
 4 1/2 " " 60 " " "
 Львовѣ, 7 сѣчня 1884.
ДИРЕКЦІЯ.
 (Передрукъ не платител.) 1555 9-?
"ПОРВАЛАСЬ НИТКА!"
 Комедія на 4 столы.
 Написавъ Олександръ Я. Конисскій.
 Цѣна 30 кр. а. а.
 Въ м. VIII-цѣ, сторбъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію "Дѣла". Съ высмыклоу по-за Львовѣ 32 кр. за и " рикъ."

"Овесъ сибирскій"
 кожного часу на продажѣ
 кильо по 12 зр. а. в. Овесъ
 оей єсть дуже плодотвѣй (сѣ
 тка выдає 4 кортѣ); вы
 малый на стужу, не выш
 Треба его сѣяти дуже рѣдк
 грунту треба третей сѣб
 жать. Кто больше бере пар
 оуоукаєса цѣну.
 Иванъ Головиничъ,
 рукой свѣщеникъ въ С
 1583 почта Долина.

МОЛОЧАРНЯ
МАРІИ КОМУНИЦКОИ
 ул. Сикстуска ч. 3. у Львовѣ
 Подає до вѣдомости
 сокоповажаний П. Т. П
 цѣ, що кромѣ всякого
 добрного набвлу, доброй с
 ской кавы, котрой порція
 штує 12 крейцарѣвъ, мож
 достати найбѣйшой вудж
 тоже смачной свѣдана и
 рѣ, складаючыся зъ всѣхъ
 мяса и ярины — порція по
 кр. а. в.
 Запрашаючи умили
 численшого звиджуваня
 Заведена, остаюсь съ выс
 поважаньемъ:
Марія Комуницка.

Ц. к. генер. Дирекція австр. вѣд
 державныхъ.
Обвѣщенье.
 Дня 1. марта с. р. выдана
 буде додатокъ важный для
 вышого дня до загалово
 рывъ особово отъ 1 сѣрпня 18
 Самъ додаткомъ будуть
 ваджена цѣны вѣды для роб
 ковъ, якъ понизше:
 а) Робѣтничыхъ картъ т
 дневныхъ — важныхъ до 6
 съ поворотомъ въ одномъ т
 ведла календаря съ вымѣн
 недѣль.
 б) Робѣтничыхъ картъ
 вѣды съ поворотомъ — важ
 або до вѣды на мѣсто та
 робѣтника въ поведѣломъ а
 оуботу съ поворотомъ, — об
 вѣды на мѣсто замѣшканы
 оуботу и съ поворотомъ въ
 дуючий поведѣлокъ; въ ко
 в) Зниженье цѣвъ для
 возу робѣтничѣвъ при чи
 менше 10 особахъ на прост
 надъ 50 км.

Робѣтничѣ карты т
 маюгъ за подотаву дуже зни
 цѣну засадначу и общае
 н. пр. карты тыждневъ, а
 тымъ за 12 вѣдъ на прост
 6 км. — 40 кр., 10 км. — 60
 а 20 км. — 1 зр. 10 кр. а.
 Робѣтничѣ карты що до вѣдъ
 поворотомъ выданй будуть
 тооды, коли простороны 50
 100 км. выноотъ и въ цѣ
 уогановленй суть ведла з
 ныхъ цѣвъ вѣды съ оуб
 50%.

Того рода зниженье удѣ
 буде робѣтничамъ при пере
 що наименше 10 особѣ на
 сторонѣ 50 до 300 км., ко
 простороны 300 км. цѣна
 динча по 0-8 кр. отъ 1 км.
 чнолатной буде.
 Робѣтничѣ карты тыжд
 и карты повороту выданй буд
 за потвержденьемъ хлѣб
 на котрѣ то потверждена
 особова потребй ирвѣ
 безналатно выдавати буде.
 При большахъ транш
 повный робѣтничѣ вымѣн
 яко до каясы того отау
 жачй, одновленима докум
 Воѣ повышй вымѣн
 жєня относятся ланъ до Ш
 омъ побѣдѣвъ въ дотч
 вѣщеняхъ вымѣненихъ.
 Вѣданы 13-го лютого

"ДЫМЪ"
 повѣсть Ива. Турченина.
 на 1 зр. 50 кр., съ пер
 кою 1 зр. 70 кр.
 Достати можна въ
 ниотраціи "Дѣла" або
 книгарни Старошиль
 итсно.